

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XCII.

Vydána dne 6. srpna 1919.

Obsah: (Čís. 439.—442.) 439. Nařízení o příroči pro vklady u peněžních ústavů. — 440. Zákon, jímž se nařizuje příroči o přerušení sporů pro pohledávky za bývalým c. k. erárem, c. a k. erárem a král. uherským erárem. — 441. Zákon, kterým se zřizuje samostatná katolická fakulta bohoslovecká v Bratislavě. — 442. Zákon o objektivních nálezech v řízení tiskovém.

Čís. 439.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. srpna 1919

o příroči pro vklady u peněžních ústavů.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a § 16 zák. čl. LXIII z roku 1912 a § 12 zák. čl. L z roku 1914, se nařizuje:

Článek I.

Peněžní ústavy mohou v době do 31. prosince 1919 obmeziti výplatu vkladů u nich uložených, a to i těch, které byly již vypovězeny, ale jen v tom rozsahu, že může požadováno býti z téhož vkladu v kalendářním měsíci zpět alespoň 1000 K.

Chce-li některý ústav použití tohoto příroči úplně neb omeziv výplatu na vyšší částky, jest povinen své usnesení vyhlásiti vývěskem v obchodní místnosti a pokud možno v některém místním nebo krajském listě a oznámiti je ministerstvu financí. Příroči jest proň účinným dnem po vyhlášení v obchodní místnosti.

Článek II.

Z příroči vyňaty jsou vklady, jichž vlastník potřebuje podle výplatních listin na mzdu pro zaměstnance ve svém továrním nebo průmyslovém neb zemědělském závodu anebo podle potvrzení příslušné obchodní a živnostenské komory k oživení nebo rozšíření výroby aneb podle potvrzení stavebního úřadu ke stavbě obytných budov.

Dále jsou vyňaty vklady, jež byly učiněny soudy v exekučním řízení.

Článek III.

Po dobu příroči zúrokovány buďtež smluvnou nebo stanovenou měrou i vypovězené již vklady, pokud jsou vyšší částky, která podle čl. I. může býti zpět požadována.

Doba příroči nezapočítá se do promlčecí lhůty.

Článek IV.

Toto nařízení nabývá účinnosti prohlášením; je provésti náleží ministru spravedlnosti a financí.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Horáček v. r.

Hampl v. r.

Švehla v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Houdek v. r.

Čís. 440.

Zákon ze dne 23. července 1919,

jímž se nařizuje příroči o přerušení sporů pro pohledávky za bývalým c. k. erárem, c. a k. erárem a král. uherským erárem.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pro pohledávky, které proti c. k. eráru, c. a k. eráru nebo král. uherskému eráru vznikly ze smluv nebo ze skutečností, nastalých před 28. říjnem 1918, u kterých byly v době jejich vzniku zavázanými podmínky Rakousko, mocnářství rakousko-uherské, nebo království uherské, nařizuje se příroči na dobu, než ukončena bude likvidace bývalého mocnářství rakousko-uherského, nejdéle však do dne, který vlada nařízením vyhlásí.

§ 2.

Po dobu, v § 1 uvedenou, není zavázaná strana povinna takovéto pohledávky s příslušenstvím plniti ani zajišťovati.

O žalobách, kterými se požaduje zaplatiti pohledávky tímto zákonem poshověně, nebudíž v soudním řízení pokračováno až do uplynutí čí-